Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca de cal Morenito

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	El Corral - Can Rovira
Emplaçament	Al nord de la urbanització del Mirador, prop d'un torrent
Alçada:	338m

Coordenades:

Latitud:	41.39477
Longitud:	1.92981
UTM Est (X):	410534
UTM Nord (Y):	4583134

Classificació

Número de fitxa	08295-241
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petit enderroc lateral.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00100010
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dg., 18/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge i orientada a l'est. La seva planta és de ferradura i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana, tot i que semi enderrocada. No ha estat restaurada malgrat el petit enderroc lateral que pateix. A l'interior hi ha un cocó de 32 x 30 x 50 cm. Molt a prop d'un forn de calç imponent a sota de la Penya Blanca.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 12404) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV245).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisis que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Http://wikipedra.catpaisatge.net/ (Consulta: 08-09-2016).

